

Forfatter: Motzfeldt, Peter

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1819-10-23)

Citation: Motzfeldt, Peter: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1819-10-23)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 298. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000152.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christianiad. 23de Oktbr. 1819.

Kjære Ven!

Sandels er særdeles fornøiet over sin Bergens Reise og kan ei noksom rose Bergenserne. Jeg kan ogsaa nu ret godt lide Manden; han er arbeidsom og vil vist, hvad Ret er. Han var i det første endeel opblæst og storagtig. Det kom nok deels af at han ei havde et aldeles rigtigt Begreb om Grændsen for sin Myndighed, og deels deraf, at han er maaske noget indskrænket i Dømmekraft; men han er nu allerede meget bedre. Jeg har læst Sagens Epilog og Vise til Sandels; begge kan jeg meget godt lide, da de ere vakre og uden Smiger. Der hersker en fri, endogsaa djærv norsk Tone i dem, som her er Paa sit rette Sted. Det forekommer mig, at jeg ei har seet noget af Sagen før i den Smag. — I har da nu Rein tilbage igjen, og Du finder desværre neppe nogen synderlig Forbedring paa ham. Han kommer sig vist aldrig mere. Jeg fik et Brev fra ham, Dagen førend jeg forlod Stockholm; det er godt og tildeels muntert skrevet, men Anledningen er underlig nok. Han vil nemlig, at jeg skulde tale til Kongen om, at han efter Heibergs Død maa blive Klokker til Nykirken, og dertil faa noget Tillæg af Kaldet, som han da vil fratræde. Om jeg end havde seet Kongen, efter jeg modtog dette Brev, vilde jeg dog ei have talt til ham om dette Andragende; Kongen vilde vist ikke indlade sig deri, om han end kunde, hvilket jeg ei tror; thi det tilkommer nok Bispem at ansætte Klokkere. Sagen er ogsaa i sig selv af den Natur, at man ei kan ønske den. Jeg vil nu idag (om jeg faar Tid) skrive Rein generelt til om Sagen. Tal Du ogsaa med ham; men meld mig fornemmelig Din Mening derom. Jeg har før bedet Dig tænke over, hvad der kunde gjøres for Rein. Dette gjentager jeg her; vi maa see til at tænke og handle for ham; han kan selv ingen af Delene mere. — Nu haaber jeg dog, Qvodlibets. 299er i nogen Virksomhed igjen. Men — muntert som forhen kan det ei være. Jeg sørger ofte, naar jeg tænker paa, hvorledes flere af dets Lemmer have — foruden Tidens Ubehageligheder i Almindelighed — maattet føle den ublide Skjæbnes Jern-Haand; Rein tabt Sjæls og Legems Kræfter; Bull seer sin Kone ¹⁾, Moder for hans 7 Børn, som Krøbling. Bøgh seer en haabefuld Datter være bleven venfær; Sagen en gammel, værdig Fader vanvittig; — Saaledes er Menneskenes Skjæbner paa denne Jord! — Fru Bull kom jo ei afsted til Danmark dette Aar; det vilde vel ei heller afhjælpe hendes Onde. — Om Du kommer afsted til Danmark næste Aar, kommer Du da herom? At jeg meget ønsker det, kan Du vel tænke; men det vil maaske koste Dig formeget. — Carlsen beklager jeg ret inderligen; og hende især, dersom det er sandt, som man her siger, at hun aldrig vidste et Ord om, at Forfatningen var maadelig, førend Opbudet skede. Schjøtt har talt med mig om den Plan at faa Carlsen til Brand-Directeur. Jeg skal vist virke alt, hvad jeg kan dertil, ei blot for C.s Skyld, men fordi jeg tror det meget nyttigt. Men da det vist ei vil gaa, dersom det skal blive til Udgift for Statscassen, saa kommer det an paa, om Huuseierne her i Byen kunne blive enige i Sagen. — Jeg veed, der arbeides derpaa. — Anker har engang talt med Kongen om Carlsen. Han vilde da ei give noget bestemt Løfte, om hvad han vilde gjøre i Henseende til sine Penge, skjøndt han synes at være vel disponeret for C. — Men jeg hører nu her, at Kongens Penge ei staa i Uranienborg selv, men i den lille Løkke. Det vil da vel komme an paa, hvad Pantehaverne i Uranienborg ville gjøre. — Wedel er ogsaa bleven meget indtagen af Bergen og Tonen der. Han har fortalt mig, at I har drukket desperat med ham. — Han har nu faaet Ordre at reise til Stockholm i Anledning af des. 300 Udveie, der maa optænkes for Betalingen til Danmark. Han reiser paa Tirsdag. I mit Huus er nu alle friske; der har været Skrantning og Forkjølelse. Hils alle Venner og Veninder og vær Du hilset fra min Kone og fra Din tro

M.